

איתי אלטשולר / לב להתגלם

אֶתִּי אֶלְטָשׁוּלֵךְ

לֵב לְהִתְגַּלֵּם

הוצאת
ביתן

Ittai Altshuler
A heart to be embodied within

ספר זה הודפס בדפוס דיגיטלי ב-70 עותקים בלבד,
ממוספרים וחתומים ע"י המשורר.

לקבלת גירסה דיגיטלית חינם בפורמט PDF
נא לפנות לאתר <http://poetry.vitality.co.il>

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם,
לאחסן במאגר מידע, לשרר או לקלוט בכל דרך
או בכל

אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר,
כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה.
שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול
בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת
בכתב מהמוציא לאור.

מסת"ב 978-965-91361-2-4 ISBN

© כל הזכויות שמורות

למחבר ולהוצאת ברוך

מצפה אבירים 13806

נדפס בישראל בשנת 2013

לבר ורון
אליהם אני נלווה
מרגע לידתם

רכות היד הזו

אמור

אָמֹר לִי מִלֶּתֶךָ

אָמֹר צִפּוֹר שִׁירְתֶּךָ

אָמֹר טַפְטוּף נִשְׁמָתֶךָ

עֲנֵן עֲבָרֶךָ

מִשָּׁב יוֹמֶךָ הַיּוֹם

שְׁאִין שְׁנֵי לוֹ

וְנִגְזוֹ בְּהִבְלֶךָ

הָאוֹמֵר סוּדוֹת עֵינֶיךָ הָעֲצוּמוֹת

לְמוֹל הַשָּׁמֶשׁ הַנֹּצֵת בְּקָדָם.

שָׁקֵט אָנִי

קָשָׁב הַחֲלוּף

בְּאַרְךָ לְהַרְוֹת

אֶהְבֶּה.

את לי האבן

גֶּשֶׁם אוֹחַז בְּצַמְרוֹת
מִמְעַן לְפִי הַפְתוּחַ
פִּי צָמָא
לְמַחֲוֵלָלִים בְּכֹלֵלוֹת עָב וְתַכְלֵת.

יְבֹשׁ פִּי בְּרֵאוֹתָי נִמְקָה לְפָנַי,
מְחֹלֵף אֶבֶק הָעוֹטֵף אֶבֶן לְלֹא קוֹל, בְּזִמְנָן לְלֹא עֵינַי,
כְּסוֹת דְּקִיקָה מְסִתִּירָה לְתַנוּעָה עֲשִׂירָה:
אֲטִית לְמַרְאֵה עַד פִּי לְאִין תִּדְמָה.

אָנָּא מִים
הָאֶבֶן שְׁטָפוּ
מְרִקוּ זְהָרֵה הָאִירוּהָ
לְהַצִּיגָה כְּפָנִינָה בְּעֵינֵיהָ
בְּעֵינֵי עוֹלָם וּפְרַח שְׂבַחִיקָה גְּדֹלִים.

הלילה הטוב

יין פריחתו של הלילה הטוב*
משכר אותנו בנפיו להרדימנו
עם כניסתה של השנה החדשה.

ימינו רודפים אותנו כי שועלים אנו
ואנו אותם בכלבים ובסוסים
להלקותם בשוטים
לבל ישנו

עם קץ הלילה
יהפך השני לחום
חם ונמוג
להובילנו ברכות הלאה.

הלילה הזה
שארה נשיקה או דמעה
הוא הרגע היחיד שנכיר.

*הלילה הטוב (El flor de noche buena) הוא פרח ארום פריחה אשר נמכר בכל רחבי מקסיקו לכבוד חג המולד.

היינו לשביל

טליני נא חיתי אל הנקטר.
קחיני יד ביד מן השרשים לרוות
ללגם דבש האפשר.

שני צורתך, לנאקהבים נשתנה
קפואים באבן, בה יקישו המאמינים בנסים
ממנה מים יפכו ללמד קצב, שנוי להורות.

רצנו יחדו התגלגלנו בדשא
לדנו זה את זה כאלו היינו אחד
היינו שבעים.
למי נספר?

והלחש של הדם הזורם בעורקינו היה לנו סוד
ישבנו בלאט
בתנועה של הלב
ללא קול או אנושה
היינו מאה ועשרים
מי ירצה זאת לראות?

יצאנו לדרך צעד עוקב
היינו לשביל של פסיעות
בחול או ביער בבץ או במים
מי הרואה מי השומע למי עוד אכפת
היינו לצעד ושביל
מי ידע?

בן

הדמעה אשר משלה בפני בראותי אותך צחק,
אמרה לי די בכך.

הדמעה הרותה את צמאוני ימים רבים
והפריחה כך אביב.

בחם הקיץ על פני יבשה
ויבש אף ה'די'.

לחרף גליתי.

אנא צחק שנית

שאגיע שוב אל האביב.

אם אלך

אם אלך עד היכן אגיע?
המעבר לפנה מסתתר אני אחר?
ואם תלכי את היכן אבוא?
הנשאר אנו זה לזה בגלל הכי?
הנשאר כי אין חדש מעבר לפנה?

עדיף
שנעלה בזהר לשאת משא חזור ושוב
לעלות בזהר החול.

כי
דבקנו זה בזה בדרך ובמקום
רגעי אהבה וכעס,
דמעות אימה ושיא
קדש המה
לעלותנו בזהר
וביום הדין
נעורף.

קול תנשמת

לא הלכתי לְבְדֵי יָדַי
כְּדֵי לְשָׁמַע
קול תְּנַשְׁמָת,
קוֹלֵךְ קוֹרֵא לִי מֵתוֹכִי אֵלֶיךָ
מִקִּפְנֵי מִכֵּל וְקוֹל.

עת תבכי רוטטת

שְׁבִילִים עֲדִינִים
לְהַפְּלִיא רוטטִים בְּרוּחַ ;
לְבָנִם כְּזָהָב
כְּעִינִיךָ,
עת תבכי רוטטת
עת תתחנני על חייך.

פְּתִילֵי אֶהְבְּתֵנוּ עֲדִינִים לֹא פְּחוֹת,
תּוֹפְרִים קוֹץ בְּרוּחַ
מְנַבְּטִים שִׁיר וְאֶדְמָה,
צְבָעִם שְׁקוּף כְּתִכְלֹת.

לָךְ אֶטְוֶה שְׁמֶלֶת חַג
וּמַעֲטוֹפֶת
מֵאֵלָה וּמֵאֵלָה,
בְּהֶן תִּלְכִי בְּקֶרֶב וְעָרַב
וּתְכַסִּינִי עַת אֶעְצֹם עֵינַי.

כשלכת

כְּשִׁיעוּפוֹ הָאֲבָנִים בְּרוּחַ
נוכַל לְרֹאוֹת אֶהְבֶּה,
כְּשִׁתּוֹפִיעַ הָרוּחַ בְּאָבָן
נוכַל לְפָרֵק בְּאֵב.
רְגַע לְפָנַי, שְׂאוּלִי הוּא בְּעַת
וְאוּלִי
לְלֹא עַת
תְּעוֹפִי אֶל קְצוֹת אֲצַבְעוֹתַי
כְּשִׁלְכַת.

רעיתי

גִּפְּן צְעָדֶיךָ
עֲנֵבִי לַחֲשׂוֹשֵׁיךָ
שָׁרוּ כְּצִפּוֹר הַבְּקָר הַבְּמִטָּתִי,
קְנוֹקְנוֹת סְפוּרֶיךָ
בְּצִיר אֶהְבְּתָהּ
צִידָה בְּתַרְמִיל יוֹמִי,
לֵאמֹר
שׁוֹב דּוֹדִי מִן הַשָּׂדֶה
לְבָרְךָ הַשְּׂמֵשׁ בַּשְּׂקִיעֶתָהּ
שׁוֹב דּוֹדִי מִן הַשָּׂדֶה
לְעֶרְךָ שְׁלֶחַן
לְאַהֲבָה.

רכות היד הזו

רכות היד הנוגעת בשירת החול
מתהפכת באחת לאגרוף מהפכה
רכות היד הקוטפת את לבן הגלים
נקמצת באחת לאחז במלה לבל תשתנה
רכות היד הזו יושבת בקוץ
למולל הכל נשמתך שהפליג
אלי בזה הליל.

דְּמָמָה דְּקָה אַתָּה
שְׂאִין בְּכֹחַהּ
לְחֹשֶׁף אֱלֹהִים
הַגְּלוּי מִמִּילָא בְּכָל צְעָדֶיךָ
גַּם כְּשִׁכּוּשְׁלָת אַתָּה
בְּאַבְן
הַמְּגַלָּה לְךָ סוּדָה.

לב להתגלם

אבן

לְכָל אֶבֶן מְקוֹם
אֵיךְ מְקוֹמִי ?

שער

רצוי למצא את שאין לאבד
ושלא יוכל להמצא הוא הבא בשעריך
כי לו הבקר
ולו המנוחה

כי הבא בשעריך
לו עיר מקלט
בך יחסה

כי עני בשעריך
יתום ומכה
פתח לו

אני מה אמר לך כי ערב יומי ונעמלי עדין עמי,
בונה אני שער מיום האתמול ומחציתו לא הגעתי.
איך אפתחהו ונדלתו לא קבעתי לחסם הבאים היוצאים.
אתמול חשתי כי אין לי צורך בשער ואין לי צורך לדלת בו,
האתמול חלף ככל אתמולי ובשער עמל אני מבקר עד ערב
היום שיהיה עוד רגע לאתמול של מחר מה יוציא הוא ממני
מי אמצא הבא בשערי פלא או טיט נס או מגוף

כי עני אני בשערי
יתום ומכה
פתח לי.

היום מְחַפֵּשׁ
בְּכָל דְבַר וְעִנְיָן
רִנַּח וְתוֹעֵלֶת,
וְשׂוֹכַח כִּי
בְּאֵהָבָתִּי
לֹא אֶמְצָא
לֹא אֶת זֶה
וְלֹא אֶת זֹאת.

בינו לבינו

בְּשִׂמְגוּבִיָּה אָדָם קִיר שֶׁל אָבֶן
לְנֹכַח שָׁמַיִם
מֵצֵר הַקִּיר שֶׁדָּרְתוּ
לְכַדֵּי אֶפִּידֵרְמִיס
בֵּינוּ לְבֵינוּ.

נשמות אחיות ללמד מלאכים

מעשה באשה אחת שילדה שמחה.
מעשה באשה שילדה ילדה.
מעשה באחת שילדה והילודה את נשמתה שאלה,
זו עירמה מהלכת
וזה נשמתה חובקת.

מהלך הנשמות כסבב המים הקפד יקפיד
על סוד וסדר לבטחון התנהלות עליונים.

ותלך הראשונה לחפש נשמתה שאבדה ותגל הלוט מעיניה.
אכן תגול חרבה הבאר
ותנח ראשה על האבן
הנה לדה היא רואה
לא בת ולא בית
לא בר ולא תרנגול
לדת נשמה תכלה ורכה
לדת חדשה וזכה
לדת נשמתה שלא
נשמתה השניה.

בטוח אני גם היום, שמזור ימצא האדם ומרפא, לעצמו לנפשו,
מראשית ועד אחרית, בשלו החיק;
וכל אשר ממנו ילקח אליו יחזר שבעתים,
כשובם אל הים של נהרות המים,
עשירים, מתוקים, עתירי נסיון וישון.

וַתֵּהָרֵךְ בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיִל
וַתֵּצֵא בְּקֶהָר עַד קְלוֹת
וַתֵּרֶד
וַתֵּלֶד.
מִיָּם תֵּלֵד
רַבּוֹא רְגָעִים שֶׁל עֶבֶר
רַבּוֹא רִיבּוֹאִים מְקַץ וְעַד אַחֲרֵית
וְתִשָּׁב אַחַת וְתִשָּׁב אַחֲרֵת
שֶׁמְחָה הִיא הַבַּת וְהָאֵם אַחֲרֵתָהּ
נִשְׁמוֹת אַחֲרֵית לְלַמֵּד מִלְּאֲכִים.

גַּם
בְּעַקְבוֹתָיו אָנִי
בְּעַקְבָיו אוֹבֵד.

ואני טעם

את אמה בלעה התינקת רגע לדתה.
שלחה הצפרדע לשונה
ללכד סעודתה המבדלת.
ואני שוא.

כי הרקוד נמשך משמש עד שמש
כי הרקוד נתפר אל תוף הלבנה
כי התפים מכים מקצב לנשמות
המבדילות בין אם לבתה
המבדילות בין צפרדע לארוחתה
המבדילות בין שוא וטעם.

לב להתגלם

אימת המריבות שהופכות מקטנות לגדולות
רוצצת עלינו כסהר וחרב,
רוצה להצמית מזמור ותיים,
שאינם שונים מהמנוניו של הזחל
המתדפק על דלת לבנו להתגלם בו,
שואף להנביט פּרָפְרִים
המשמחים לב באֶשֶׁר הוא
הנִבֵּט

בְּחֵן

במניפת כנפים
בפגישת פרפר ופרח,

הנִבֵּט

בעומדים דומם באימה
מחכים ברוף עד כי תחלף,
כי להם האהבה הגדולה
כי הם הפרפר

הזוכר ימיו כגלם
הזוכר מסעו כזחל
המחפש לב להתגלם.

ישנה חוכמה

ישנה חכמה שלא אוכל לשפח
אותה למדתי מצרצר בגנתי.
ישנה חכמה שאיני רוצה לשפח
אם כי לא אחז בה לא קל כלל.
ישנה חכמה באבן אצורה
טוטפת בין אצבעותי
לצרצר עמה
לכל מקום.

נביאיך בראשי

מְרַחֵבִי הַמְדַבֵּר קוֹרְאִים לִי מִתּוֹךְ פְּרַח הַפּוֹרֵחַ בְּעֵתוֹ,
סִלְעֵי אֵיתָן כְּמוֹסִים בְּחֵלֶק, שֶׁהִבֵּאתִי בְרִדְתִּי לְנַחַל,
נְבִיאֶיךָ בְּרֵאשֵׁי מְרַחֲפִים כְּצֹנֵת יוֹנִים הוֹמֹת.
אֶךְ הִגַּע אֶחָד חָסֵר לִי לְאֶחָד הַכֹּל
לְנֶהֱרַח פּוֹרֵחַ.

אָנִי בָּא מִנְדוּדִים
אָנִי בָּא מִהַשְׁלָכֶת
לֹא אָנִי בָּא מֵעֲמֻקֵי יָם
לָךְ עַץ יָקָר
עַת לַעֲקוֹר נְטוּעַ

לומר

מִנְחָשֵׁתִים אֲמַלֵּט נֶפֶשׁ
מִכָּבָלִים אֶפְטֹר יָדַי
עֲגֹן אוֹחִיר בְּלֵב מַעְרָב
לָךְ עַץ יָקָר
עַת לַעֲקוֹר נְטוּעַ

ללחש

לְשָׁלוֹתַי מִהֶמוֹן רַב
לְלִקְטָנִי מִסּוֹס דוֹהָר
לְהַנִּיפְנִי מִסַּפּוֹן
לִי חֵבֵר יָקָר
עַת לְהִתְחַיֵּב בְּעֵץ

לומר

לְבַקְשָׁנִי בְּשַׁעוֹת הָעֲבוּדָה
לְדַרְשָׁנִי בְּמִסְבוֹת חֶבְרָה
לְעַצְרָנִי מִרִיצָה
לִי חֵבֵר יָקָר
עַת לְהִתְחַיֵּב בְּעֵץ.

ללחש

נירים

סְבִינִים לְרוּחַ
מְחִילַת סְבִים
לְמַשְׁלָחִים זְרָעִים
בְּהַבֵּל פֶּחַ.

פָּרַח שְׁעָלָה בְּגִנְתִּי
לֹא לְקִשְׁטָהּ בָּא
וְלֹא לְהוֹרִיעַ בּוֹאֶה
שֶׁל עוֹנָה נְכוֹנָה
לֹא כָּךְ
וְגַם לֹא אֶחְרַת
סִתְּמִם לְשֵׁם שָׁמַיִם בָּא.

עצמותי אין
בעולם נוד
מלב אל לבו
על גֶּשֶׁר לולין
דליל מעשי
חיל בלבבי
מנוד קל
של רף.

ימים שחורים

גנוזך המדינה (ימים שחורים)

פְּקוּד אֶפְקוּד
אוֹתָךְ אֶרְצִי עַל חֲטָאֶיךָ
קִנְאָתְךָ אָבִי, אֶחָי וּבְנֵי
פְּקוּד אֶפְקוּד.

גְּאֹנְתִי
פְּקוּד אֶפְקוּד
בֵּין גְּנֻזֶיךָ
לְפָקְדָה
בְּיוֹם פְּקֻדָּה.

אימתם הניבטת

כָּל פְּחָדֵי נִקְשׁוּ לְפָרַח.
כַּעֲסֵם שֶׁל אֱלֹהִים, אֲשֶׁר קָנְאוּ בִּי עַל הַיּוֹתִי,
הַפֶּה סֶדֶן לְרִקְוֵעֵי בְרוֹזֵל שֶׁל סְלִיחָה וְאַהֲבָה.
נִנְגֵן יַחְדָּו מִקְצֵב נִפְחִים הַשָּׂרִים לְהַכְנִיעַ
אִימָתָם הַנִּבְטָט מִתּוֹךְ קוֹרְנֵס שִׁילֵד מַחְרָשָׁה אוֹ מְאָכֶלֶת.

אל נקמות אנכי

זכור

צדיק מלאכתו נעשית בידי אחרים.

סוף מעשה

ראש פְּרָה אֲדָמָה אֲרוּצָן בְּמִקְבַּת
ראשׁוֹ לְנִתְזִים זְעִירִים
לְמֵאֲכָלֶת יָדֵי אוֹשִׁיט
וּלְשֵׁלֹם אוֹשִׁיט
הַאֲחֵרֶת.

זמן ופרידה

יום חדש עדין ושר

היום הַחֲלֻטִּי כִּי אֶרְדֶּה בְּעֵסִי עַד חֲרָמָה
וְאִכָּה בּוֹ כִּאֲלוֹ הָיָה עֲמֶלְק בַּמִּדְבָּר.

היום עָבַר וְהַכְּעַס נִשְׁאַר.

היום יום חֲדָשׁ עָדִין וְשֵׁר
לֹא עֲמֶלְק וְלֹא הַמִּדְבָּר
יום שִׁיחֲלֶה וְיִהְיֶה לְמַחֵר.

רגע מולדת

כָּל הַשְּׁבוּעַ נֹאפָה :
מֵתֵאבֵן שֶׁל דְּרוֹר
וּקְדַרְת אֶהְבָּה,
פְּאִי תְּפוּזֵי הַתְּעַלְסוֹת
וְלֶחֶם חֶמְלָה,
כְּעָכִים לְמֵלֶאךָ
וְתַפּוּד הַשְּׁלֵמָה.
בְּעָרֵב שִׁבְת נֹאפָה עוֹגַת הַלֶּדֶת
נִנְגָס וְנִגְלָשׁ בְּמִגְלֶשֶׁת הָעֵת
לְאַרְגֵז הַחוּל שֶׁל הַזְּמַן.

אם תבוא בשערי הזמן
תבין לא מעט.
מה שתבין באמת
הוא דבר וְשנוי,
זאת סחה לי תְּנַגֵּלֶת
שְׁמֵעוּפָה שְׂכָחָה
מְלָלָה וּפְנִתָה.

עכבר העיר

אָנא אל תאמרי אַל השקט 'סורה מדרךפי
עכבר שדות אתה!
הניחי לו
בחפשו אחריו לשרתך
כי את עצמו במבוך חרדותיו עכבר.
שובי שובי לשדה ויהי
עכבר הנהנה מלקט פאה מלקט שכחה של הזמן.

יונה עם עלה של זית

עם עלה של זית מאפה יונה אגיש
למפתןך, אחי
מפתן אגוז ביתך ביום סוער
להנעים שעותיך אחרונות.

זו העת להרג
אמר המלך והניף
את החרב.
הזה הוא הקץ
שאל הקרבן ומצמץ
מול החרב.
זו היא עת ככלעת
קרא הקהל
ולחרב צהל,
צהל צהלה
כי לבריאות היא יפה
חפשיה ופרועה.

רבבה מיתות

יָרְדוּ לְעוֹלָם
מִיְתוֹת רַבָּה
וְאַחַת מִשָּׁנָה
זוֹ הִיא
הַבָּאָה
הַבָּאָה בְּנִמְנָה
וְאֵין בָּהּ קַבְלָה.

לרוח מוצי

יָבֹשׁוּ דְמַעוֹתַי, אָחִי
הֶעֱצַב בִּי תֵשׁ,
זָכְרוּ לְבָדוֹ
מִנִּיעֲנֵי בְקִיָּק
לְרוּחַ מוֹצִי
הַבְּלִי הוּא אָנִי
וְאָנִי הוּא הַבְּלִי.

קדיש צלילו שונה

קדיש צלילו שונה כְּשֶׁשָׁלַג יורד
וְנִגְוֵנוּ אַחַר עִם הַרוּחַ מִקֶּדֶם נוֹשֵׁב.

הַמְנוֹן עוֹלָל בְּמִשְׁךְ נִסְפָּג
וְחִיּוֹ קִצְרִים כְּרוּחַ בְּעֵלִים.

בְּחִרְשׁוֹתַי הַתְּמִדָּתַי
מִכִּיר בְּלִבִּי צְלִילֵי בְּלִיעַת הָרוּק
וְגִרְגֹרֵי הַבֶּטֶן.

כָּל אֲשֶׁר נֹאמַר הָיָה לְפַעֵם
הַפּוֹעֵם בַּחֵן כְּהַמִּית הַצְּפָרָדֵעַ בְּשִׁלּוּלִית.

עֲמֹדָה אֲשֶׁה בְּטַבּוּר רְחֹבָה
בְּעֵינֶיהָ קוֹרְאָה
עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים
עַת חֲלוּקִים לְהִטִּיחַ.
הַכֹּל סְבִיבָה הַמֶּלֶךְ
דִּיצָה הַרְפָּתָקָה וְשִׁמְחָה.
פְּעֻלָּה סוּף סוּף פְּעֻלָּה.

עַת לְסַקְלָנִי עַד מוֹת
בִּידֵי כָּל רָעִי, מַחֲפָשִׁי,
מְטִיבִי,
כִּי גִלוּנִי
גּוֹמַעַת קַרְבָּה
לוֹקֶקֶת חֲמֻלָּה.
אָבֵן לְאָבֵן כְּנִסְתִּי
בַּיִת לְבָנוֹת
נִשְׁאַתִּי אַחַת לְאַחַת
לְהַנִּיחֵן בְּמִקוּמָן
וְאֵלוּ בְּדִיוֹק בְּרֹאשֵׁי תוֹטְחָנָה
אַחַת לְאַחַת.
אַחַת לְקַנְאָה וְאַחַת לְיִרְאָה וְכָל הַשְּׂאֵר
כָּכָה סֵתָם לְשֵׁם הַנְּאֻה.
אֶלְחַשׁ מֶלֶךְ אַחֲרוּנָה
לְלֹא שְׂמִיץ חֲכָמָה
הַזֶּה עַת לְהַשְׁלִיךְ ? וְאַתְּ מָה ?
וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אֵי מִתִּי ?
כִּי בְּרַגַע זֶה מִתְּכַנְּסִים חַיִּי.

אָבן דַּמְעוֹתַי מְנַגֵּבֶת
זֶהר עֵינַיִם בְּקִתְבָּהּ
שִׁיר בְּעֵת.

טנדו

ההר

אני הר.

תמיד הייתי הר.

היא אומרת שהיא הר

ואם היא הר מי אני?

לא!

בתחתית כל הר נובע מעין

ומימיו מניקים את הפרחים

מימיו מניקים אלון אדיש

ואף אני מניקת לאלון, לא תמיד לרצוני לא תמיד מחזי

ואני ההר.

אני הפעפוע ולא רק של חלב ולא רק של פרחים ולא רק לאלון

אני הפעפוע

אני פעפוע של אכזב

אני פעפוע חלב אכזב

אני פעפוע של בכי אלם

היא אומרת שהיא הר

יש וגם אני הר

אבל רק בין שלוש לארבע

כשאני מתעוררת

כשאני רטבה

היא אומרת שהיא הר

לפעמים אני חושבת שהיא באמת הר

כְּשֶׁאֲנִי בָּאָה הִיא תָּמִיד
כְּשֶׁאֲנִי בּוֹכָה הִיא תָּמִיד
כְּשֶׁאֲנִי אֵלֶּךְ הִיא תָּמִיד
הִיא הֵר אֲנִי אוֹמֶרֶת
כְּשֶׁהִיא מְדַבֶּרֶת אֶל אֵלֹן.
אָבָא אוֹמֵר שֶׁהִיא הֵר
אָבָא אוֹמֵר 'הִיא הֵר' כְּשֶׁהִיא שׁוֹתֶקֶת.

אֲנִי הֵר שֶׁל סְפוּרִים
כְּשֶׁאֲנִי אֶתֶּךָ אֲנִי תְּבוּר
אֲנִי דִּיוֹנָה
כְּשֶׁאֲנִי אֶתוֹ
אֲנִי דִּיוֹנָה אֲנִי מְדַבֵּר אֲנִי וְיִזְוֹבְיוֹס
אֲנִי נֶחֱשׁ פִּיתוֹן שֶׁבֶלַע פִּיל
וְלַעֲתִים אֵינְנִי הֵר כָּלֵל וְאוֹלֵי יָם וְאוֹלֵי הַרְוֵחַ הַגְּדוֹל שֶׁל הַמִּישׁוּרִים.

כְּשֶׁאֲנִי לְבַד
אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶת הַפְּעֻפּוּעַ הָאֲכֹזֵב
אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶת הַפְּעֻפּוּעִית הָאֵיתָנָה
אֲנִי אוֹהֶבֶת לְבִשָּׁל
אֲנִי אוֹהֶבֶת לְבִשָּׁל אֶת הַלְּבָה
שֶׁתְּהַפֵּךְ לְלְבָה לְפִי הַזְּמִנָּה
שֶׁתְּשַׁפֵּךְ לְכָל הַכּוֹוֹנִים וְתִגַּע בְּאֵלֹן
וְתִרְיַע בְּשׁוֹפָר
הִיא הֵר
כְּשֶׁאֲנִי לְבַד אֲנִי

אָנִי לֹא הֵר
כְּשֶׁאֲנִי לְבַד אָנִי נַחַל אָנִי נֶהָר אָנִי יָם
כְּשֶׁאֲנִי לְבַד אָנִי עָנָן
שֶׁהִיא וְאֵינֶנּוּ
שֶׁל בְּפָנִים וְשֶׁל בְּחוּץ
אָנִי עָנָן בְּאֵרוֹמַת הַצְּהָרִים
אָנִי עָנָן בְּאֵרוֹמַת לַיִל שֶׁשִׁי
אָנִי עָנָן גַּם כְּשֶׁמְכוֹנֶת הַכְּבִיסָה גּוֹמְרֶת
אָנִי עָנָן שֶׁל יוֹם בְּהִיר.

שירת האבנים

שְׂבוּכָה
שְׂבוּכָה
כְּמוֹ עֵץ
שְׂנוּשֵׁב
בְּחֶשֶׁשׁ
בְּחֶשֶׁשׁ בְּאֲרָבוֹת
אֲנִי עֲנָן

צְפוּף וְנִעְלָם
סְפִיג וְגַם פְּרִיק
נוֹכַח וְנֹדֵד
עֲנָן אֲנִי

אֲנִי מְחוּל
אֲנִי הָרוּחַ
פְּרָפֵר וְאֶבֶן
צֵל יוֹקֵד
לֵד בֵּן
אֲנִי עֲנָן.

אֲבִי מִפְּנֵי יְגֵרָתִי
כִּי אֵין בְּרוּחַ כְּוֹנֵנִים
לֹא שְׁלֵנָה לֹא הִבְטָחָה
דוּמָם לָהּ מִיַּחַל סִפֵּן וְגַם עֲנָן
אֲכֵן עֲנָן אֲתָה אֵל פֶּחַד
הָרוּחַ פֹּה

גְּדוּל
לְקָצוֹת תִּבְלֵ מְשׁוּף.

אָכַן יִגְרָתִי
גַם חִפְצָתִי
אָכַן כִּי
עֲנֵן מִתְהַפֵּף בְּרוּחַ
רוּחַ מִתְהַפֵּף לְעֲנֵן
הַזְמַן הוּא שְׂיִבְחָנִנְנוּ
מִי עֲנֵן וּמִי הָרוּחַ
וּבְקוֹ הַמַּחְצִית שׁ
עָבִיו שְׂקוּף
נִקְשִׁיב יְחַדְרוּ
לְשִׁירַת הַגֶּשֶׁם
רִכְּה וּמִפְחָדָת
פְּרָאִית וּמִתִּיִסְרֶת
שִׁירַת הָאֲבָנִים.

אנתק טבוריים

שנפגעעת כבוצין כותרתך בלה השרת
נעמדת זקופה נקשה ובוועטת
זקורה פמנורת קנים נכונה לבער עד-לא-עת
לבער בחשכה מחלטת.

כשנפגעעת לא החשכת מיד
כשנפגעעת לא השרת מיד
בצהב פולרי הארת
בקטב מקטב נסת
אילת צפונית
אילת ספונית
אילה מרחקת
אילה מרחקת.

אבי אנא לחש לי
ברכך היא ברכך
נאני על אזני אסוכך
אבי אנא צפה בי
פורצת לי בהלך
נאני החיץ אמסך.

למה כך בחרת לפלח
טס רבונותך המגש
להזינך רבוא ימים
למה כך בחרת להשליך

אֶפְלֶה לְרַגְלֵי לְהַלְבִּישׁ
רוּחֵי עֶשֶׂן.

פְּרִיחֹתַי אֵינָה מִכֶּרֶת
דָּרֶךְ אַחֵר
טָבוֹר וְטָבוֹר
לֹא נִפְרָם הַתִּפְרָר
גַּם אִם חוּטֹא אָרֶךְ
לְחֻצוֹת הָרִים וַיָּמִים
זֶן הוּא כּוֹתֵרֹתִי כְּאֵלוֹ
לֹא מִכְבָּר הִנְצַתִּי
אֶךְ בּוֹ אֲנִי קָצַתִּי.

מִסְעֵךְ צוֹלַח
אֲנַחֵק טָבוֹרִים
לְהִצָּהִיב פְּרִיחֹתֶךָ
בוֹצְנִית וְזוֹהָרֶת
לְהָאִיר דְּרָכַיִם
לְהִשְׁתַּרְגַּם מֵעַת לְעַת.

נהר הגפן

'לא תלחשי לו את סודך
כי מיינך שמה
ולא תגלי כוחותיך כי
בצלך ישב'
אמרה ה'הר
ואתה אמרת
את לי הגפן
כי מפרך יין אעשה
להשקות בו שרשיך
להרוות צמאונך ולהגדיל תשוקתך
לחייך
לשמח לבך לשמח לבבי
אותם נגיש לילדינו כבוא היום.
אני לא ידעתי מה אומר קולי לי
לכן שלחתי שרשי לאחז במים הבאים מהב'ל פיך ולא ידעתי אם לרוות
רציתי או לגדל אשכולותי או עשיתי זאת כי כף דרך גפן לעשות,
להאחז במקום בו הניחוה; מתנשאת או משתרעת, מצלה להולכים או
חוסה על הנעים על גחונם.

רשימת שירים

ימים שחורים	רכות היד הזו
גנוז המדינה 40	אמור 8
(ימים שחורים)	את לי האבן 9
אימתם הניבטת 41	הלילה הטוב 10
אל נקמות אנכי 42	היינו לשביל 11
סוף מעשה 43	בן 12
זמן ופרידה	אם אלך 13
יום חדש עדין ושר 46	קול תנשמת 14
רגע מולדת 47	עת תבכי רוטטת 15
[אם תבוא] 48	כשלכת 16
עכבר העיר 49	רעיתי 17
יונה עם עלה של זית 50	רכות היד הזו 18
[זו העת להרוג] 51	[דממה דקה את] 19
רבכה מיתות 52	לב להתגלם
לרוח מוצי 53	אבן 22
קדיש צלילו שונה 54	שער 23
[עמדה אישה] 55	[היום מחפש] 24
[אבן דמעותי] 56	בינו לבינו 25
טנדו	נשמות אחיות ללמד מלאכים 26
ההר 59	[נס] 28
שירת האבנים 62	ואני טעם 29
אנתק טבוריים 64	לב להתגלם 30
נהר הגפן 66	ישנה חוכמה 31
	נביאיך בראשי 32
	[אני בא מנדודים] 33
	נירים 34
	[פרח שעלה בגינתי] 35
	[עצמותי אין] 36